

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:

Pe un an	160 Lei
Pe jumătate de an	80 "
Pe un pătrar de an	40 "
Un număr	3 Lei.
Pentru străinătate pe un an	260 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:

Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă coajin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 L. i.

„Ție Doamne“, Dieceza Arad.

Dr. Ștefan Pop.

V

Invățătul Petru Maior, cenzor de cărți în Buda, credea cu tărie, ca dealtcum mai toată lumea de aici, că Ioanovici are să fie purtătorul mitrei și toiagulului dela Arad, dreptce și vestește pe prietenul său Moisa Nicoară profesor în București în 1810: „Socotesc, că va fi Făgărășanul quarele e mai vrednic și destoinic, que io încă, fore a părtășire, queva de acolo afară de bucurie din fericire poporului mic nexmintit următoare tare oftes“.

Teamă mare avea episcopul Orăzii S. Vulcan, că doritul neamului va fi confirmat de episcop! Abia trec două săptămâni dela candidarea din Turda, să și grăbesc a-l denigra pe energicul candidat Nestor Ioanoviciu la împăratul din Viena; mai vârtos pentru cuvintele aspre, ce le aruncase în fața unor credincioși transfugi și slabi de înger din aritul Beiușului în 1804, cu prilejul unei investigațiuni de prozelitism, la care luase parte ca ajutor pe lângă vlădica sârb din Vârșeș, Petru de Vidac¹⁾.

Moisa Nicoară adecă nu știa, că episcopul Vulcan cu ce propensiune e respectiv de persoana lui Nestor Ioanovici, căci de o știa nu l-ar fi postulat de administrator al diecezei văduvite arădane, până la complinirea canonică!

Apoi că bine, sau rău va fi cu administrația lui N. Ioanovici, spune vigilantul Nicoară în prealabil: „nu știu, asta una știu, că e român...“

Altcum M. Nicoară impulsiv cum îl știm, nu lucra nimic numai pe jumătate! In o audiență particulară ce i-se mijlocise cu destulă greutate la arhiducele Rainer, pe care îl știa propenziv lui Vulcan, ceru și i-se și făgădui instituirea lui

N. Ioanovici ca administrator. Exprofesorul pre-parandiei din Arad necăjitul nostru Țichindeal încă antișambrase la Rainer în vara 1815, ca să i-se dăe voe a tipări celebrele *Fabule* — de împrumut — și catedra răpită.

Nu ajunge nici administrator nici episcop de data aceasta! Dintre toți cari fuseseră necercați din curtea din Viena să facă propuneri pentru denumirea de episcop, singur numai unul opinionează pentru N. Ioanovici; dar și acesta numai cu jumătate de gură. E adecă prefectul Bihariei contele Ludovic Rhédey, totodată și interimarul județului Arad.

Despre acest bărbat știm, că era binevoitor nouă; cu toate că nu se putea desbăera ca peste tot toți contemporanii de prejudețul, că numai sârbii au drepturi bisericesti pe d'antregul.

Rhédey între cei cinci pe cari îi candidase discret, pune în locul al III-lea pe Nestor Ioanovici și accentuează, că acesta e mult simpatizat de conaționalii săi. Ci bagseama prevedea și se temea de denumirea lui Ioanovici și ca eventualele neplăceri, ce vor urma din această denumire, să nu i-se compeze lui, află de prudent ca încă acuma, adecă în timp util să ridice grave incidente în cauza din vorbă, cari toate par a culmina în calificativul adiator și insignifiant de „neastâmpărat“.

Că Nestor Ioanovici era doritul neamului pentru vacanța dela Arad-Orade, se constată pelângă cele desfășurate aici și din o adresă a lui Vulcan dt. 21 XI 1816, către iubitul său fiu Țichindeal.

Episcopul Transilvaniei Vasile Moga propusese 7 înși dar între ei Ioanovici nu ocure. Va se zică Moga nu-l vrea la Arad pe cela de care se temuse la Sibiu.

Cu toate că nime nu-l propusese și mai vârtos îl împedecau din răsputeri: cei doi arhieriei mari ai timpului și ai Vienei, Vulcan și Stratimirovici, totuș sinodul electoral sârbesc ofi-

1) Două epistoale ale lui Vulcan către împăratul le-a descoperit astă vară dl Dr. Ștefan Lupșa prof. teol. Orade. Cnf. periodicul „Biser. și Școala” Arad nr. 44 ex. 1929.

ciat la 10 Iunie 1816, candidează așa de mântueală și proformă în locul al IV-lea pe N. Ioanovici. Declara însă atât sinodul cât și mitropolitul prezident Stratimirovici, că nu e de dorit confirmarea lui N. Ioanovici și toți cu o gură și cu inimă aleg și recomandă spre întărire mai înaltă pre sârbul Sinesie Radivoevici, arhimandrit la Mesiciu.

Preste trei luni apoi după acest sinod, episcopul S. Vulcan îngrijorat că să nu ajungă de nou sârbii stăpâni preste sionul românilor ortodoxi ungureni își calcă pe inimă și roagă împăratul să denumească pe Isaia Baloșescu vicarul din Bucovina, care fu candidat de menționatul sinod în locul al III-lea, ori că în cazul cel mai rău să întărească pe Nestor Ioanovici.

Aici se rupe firul, nu mai avem știri despre Ioanovici și despre luptele pentru împlinirea scaunului vacant.

Pe Ioanovici îl va alege într'un târziu îndepărtat sinodul episcopal sârbesc, la o dată până azi necunoscută istoriei. În 27 Ianuarie 1829 fu sfințit arhieru în Carloveț prin mânele nemiloase ale marelui său antagonist Ștefan Stratimirovici.

E cu totul tot de mirat cum a putut Ioan Mihuiț director regesc școlar regional din Caransebeș să știe deja mâne zi în 28 Ianuarie 1829²⁾, că Ioanovici a fost ales episcop al Aradului în 27 Ianuarie 1829? Poate Mihuiț folosește datul după călindarul vechi, cară alegerea e indicată după călindarul Gregorian?!

Instalarea sa de episcop s-a făcut în 22 Octombrie 1829, cu puțin fast. Episcopul însă care la dată alegerii sale era arhimandrit și egumen la mănăstirea sf. Gheorghe din Bezdin, aproape de Arad, a luat în primire guvernarea eparhiei înainte de instalare și respective înainte de confirmarea regală; carea a întârziat din pricina că bietul călugăr nu putea răspunde taxa erarială de 1000 fl. a confirmării sale de magnat al țării.

Și din asta se vede că N. Ioanovici nu a fost iubitor de argint, căci egumenii de odinioară toți până la unul puteau și și făceau avere. Chiar antecesorul său dela Bezdin, românul Mihailovici, era ca stupul plin de bani și se întrecea cu S. Vulcan a finanța deputăția lui Moisa Nicoară la Viena.

Deși întronarea formală a episcopului N. Ioanovici a avut loc la 22 Octombrie 1829 plata îi s-a pus în curgere dela 1 Februarie 1829.

El a murit în 9/21 Februarie 1830, după

2) O epistolă a lui Mihuiț către profesorul Dumitru Costantini din Arad. Dr. T. Boiș Istor. școal. rom. Arad 1922 pg. 400-1.

o boală de 8-9 zile. Pare că pneumonia l-a răpus. A fost spovedit, deslegat și cuminecat de Moisa Manuilovici, arhimandritul dela Hodoș-Bodrog. Tot dânsul l-a și prohodit. E astrucat până la o vreme în gropnița de sub amvonul din mijlocul catedralei vechi a sf. Ioan Botezătorul. Ar fi fost să se inhumeze lângă înaintașii săi la paraclisul mănăstiresc din Arad Gai, la sf. Simion, dar era vremea prea aspră pentru o cale așa lungă. Inhumarea s-a făcut în 12/24 Februarie. Se crede că a bolit și a murit în Șimand unde aveau episcopii Aradului o locuință de vară.

În anul 1861 demolându-se catedrala sf. Ioan Botezătorul (zidită în 1814, tot pe locul uneia mai vechi) remășițele episcopilor N. Ioanovici și a succesorului său Gherasim Raț au fost transportate la mănăstirea din Arad Gai unde își asteaptă învierea.

Nestor Ioanovici, primul între români, care a episcopit, la Arad, moare în vârstă relativ tineră. A episcopit un an și 12 zile, așa spune o notiță marginală a matriculei sârbești scrisă de pomenitul Moisa Manuilovici. Altcum cazul de deces e indus formal și în registrele enoriei vecine din Șimand.

În mănăstirea Bezdin se află și astăzi portretul lui N. Ioanovici, subscris de el frumos cu litere latine și latinește: „Nestor Ioannovits m. pr. Eppus“. Are ochi mari, vii deschiși, frunte amplă, mustețe rari, mici, barbă stufoasă și lungime mijlocie. Cu cruce pe pept, dar fără lanț. E zugrăvit pe o vreme între 45-50 ani. E bine zidit. Nu e gras. Albineț mai mult ca brun, gura mare; nas frumos earăș cam mare.

Episcopul actual e al 8-lea în șirul neîntrerupt al episcopilor români arădani urmași ai lui N. Ioanovici. Între acești opt episcopi deși la număr nu sunt jumătate *Făgărășeni* dar totuși sunt trei: primul ultimul și al cincilea. Adecă P. S. S. dr. Gr. Comșa și în Domnul fericirii adormiți: Ioanovici și Mețianu. Dl. V. Goldiș fostul ministru numește pe primul Făgărășan de acum un veac „descăllicător, înainte mergător“, pe al doilea pe Mețianu, îl numește „organizator și ziditor“, care adecă urmează lui N. Ioanovici cam la jumătate de veac.

Al treilea Făgărășan pe scaunul Aradului e P. S. S. Comșa. Acesta ie locul Făgărășanului al doilea exact după un sfert de veac. Dl. Goldiș crede că a nimerit epitetul ornant și pentru al III Făgărășan în un apelativ arhaic, de substantiv adiectival sau de adiectiv substantivat.

Făgărășenilor adormiți în Domnul: „Lux perpetua luceat eis.“ Făgărășenilor de azi și de mâne:

„Excelsior“

Un cuvânt pentru societatea de astăzi.

(Continuare).

Și acum, după ce am făcut această mică, scurtă și imperfectă excursie, lăsând la o parte o mulțime de alte decăderi morale — poate chiar covârșitoare — în credința că și acestea sunt îndeajuns¹⁾, pentru evidențierea problemei puse la început, am putea rezuma prin cuvintele lui St. Mihailovichi „patria noastră suferă nu atât din lipsa de suflet ci din lipsa de inimă” vrea să zică lipsește dragoste, iubire. Iar marele filosof Emerson²⁾ zice: „în curând vor răsări în politică și în felul nostru de trai zorii unor zile mai nobile în *sentimentul iubirii*. Acesta va fi *singurul remediu* contra tuturor relelor. Atunci când iubirea va fi în sufletele noastre vom avea puterea de a face ca imposibilul chiar, să fie puțință”.

Cunoscând, din cele de pân'acum, cauza și efectul, care ar fi locul de refugiu și caiea ce duce spre acesta, într'un cuvânt *remediul?* Locul e Biserica, iar calea cea recomandată de ea prin apostolii ei.

Cei vechi au zis: „*Historia est magistra vitae*” la ceea ce părintele I. Mihăilescu³⁾ adaugă „dar ea nu-și va fi îndeplinit acest rol dacă nu va fi citită cu pătrundere... numai așa va putea servi de îndrumătoare prezentului și de proorociță viitorului.” Dar, care oare din toate istoriile vor putea servi mai mult de îndrumătoare prezentului dacă nu istoria economiei divine pentru mântuirea neamului omenesc, dacă nu scripturile dumnezeiești, adică Biblia. Îndeosebi cărțile din Testamentul Vechi cari se ocupă cu formarea și peripețiile prin care a trecut poporul ebru, sunt în mic, istoria omenirii întregi. Așa, dacă vom cerceta mai amănunțit istoria poporului ebru, după dezbinarea lor în două părți, când o parte rămâne sub conducerea lui Roboam iar cea răzvrătită își alege de rege pe Ieroboam cu reședința în Sichem, vom vedea o situație identică celei din zilele noastre, aceleași trăsături generale caracterizându-o. Tot odată vom găsi și calea ce duce spre îndreptare.

Așa proorocul Isaia care trăește pela 774-690 a. H. zice în c. 1 v. 20 „*Iar de nu veți vrea și de nu mă veți asculta, sabia va mânca pe voi, că*

1) Observ că în „Foia Diecezană” s'a mai scris în direcția aceasta așa că mi place să cred, că prin rândurile de față nu sunt decât în continuare și în complectare — folosind din Sfânta Scriptură exclusiv Testamentul Vechi, — a cărui valoare este negată de unii învățați ai zilelor noastre, din cauze naționale.

2) Ralph Waldo Emerson filosof american, născut la Boston, autor al unei cărți celebre „Reprezentanții umanității.” (1803—1882)

3) Mare dogmatist, prof. la Fac. Teologică din București.

gura Domnului a grăit acestea. Cum s'a făcut curvă cetatea cea incredincioasă Sionul, cea plină de judecată, întru care a adormit dreptatea și acum sunt ucigași. Argintul vostru este ca o zgură; cărciumarii tăi amestecă vinul cu apa. Domnii tăi sunt neascultători, părtași hoșilor, iubitori de daruri, umbă după mită, săracilor nu fac judecată și pricina văduvei nu ajunge până la ei.” Câtă decădere se vede din citatul acesta. Cetatea Sionului care înainte era atât de credincioasă încât servea drept exemplu de imitat, a ajuns într'un așa mare hal încât e comparată cu o femeie desfrânată. Cei mari nu se gândeau decât la mită iar cei mai mici, începând dela cărciumari, numai la înșelăciune. „*Cumpărătorii înșelau dând bani falși, vânzătorii înșelau dând mărfuri rele, până chiar pâinea săracului căutau s'o speculeze. Înșelau la măsurat, înșelau la cumpărat, înșelau ori unde aveau prilej*”⁴⁾ nimeni nu mai ținea seamă dacă e moral sau nu, numai câștig să fie. De dreptate, de durerile celor oropsiți ai soartei, săraci, văduve etc. nici nu voiau să audă, ba din contra îi apăseau, îi asupreau, încât proorocul Amos (810-783 a. H.) zice în cap. 2 v. 6 „*au vândut... și pe cel sărac pentru încălțăminte și doresc să ia până și țărâna pământului de pe capul săracului și calea celor smeriți o au abătut și fiul și tatăl au intrat la aceeași slujnică ca să necinstească numele Domnului său.*” O imoralitate cum nu se poate mai mare. Fiul și tatăl mergeau la aceeași desfrânată. Nedreptatea mergea pân'acolo, încât vindeau pe sărac pentru o pereche de ghete.

Prin aceste ilegalități și sisteme de exploatare, se formase o clasă de bogați ce se dădea la trândăvie — producând astfel robirea la muncă a celor săraci; ambele clase deopotrivă de periculoase pentru existența societății — lux, corupțiune, ceea ce îndeamnă pe proorocul Isaia să strige iarăș „*Vai celui fără de lege... pentru că s'au mândrit fiele Sionului și au umblat cu grumazii ridicați și se uită cu coada ochiului... va smeri Dumnezeu pe doamnele fetele Sionului și Domnul va dezveli chipul lor în ziua aceea... și va depărta Domnul dela ele, podoabele lor și gătelile părului... brățarele... cerceii... inelele... pânzeturile cele subțiri și turbanele cele ușoare... și în locul mirosului celui de parfum va fi praș.* (c. 3. v. 10).” Tot aceste lucruri au turburat și pe proorocul Ieremia încât plin de mâhnire zice: „*Cine mi va da în pustie sălaş mai de margine și voiu părăsi pe poporul meu și mă voiu duce dela ei că toți preacurvesc adunare de defaimatori... că nu credința stăpânește, că merg din rele în rele*” (C. 9. v. 2.) El era adânc cîn-

4) I. Popescu-Mălăești Stud. și Com. Proorocii.

vins că gradul de imoralitate al vremii e strâns legat de gradul de religiositate; scăzând religiositatea, inevitabil cade și moralitatea. Nestăpânind credința în Dumnezeu, sufletele oamenilor merg din rele în rele, până ce au ajuns „să iubească răul” după cum ne spune profetul Micha și „să urască binele” (cap. 3. v. 19). Vițiile au ajuns virtuții și virtuțile viții⁵⁾.

Din toate acestea reiese, că ceea ce era bolnav atunci, launtru omului, inima, tocmai aceea e astăzi și la noi bolnav: sentimentul, voința, iar într-o societate unde slăbește iubirea față de Dumnezeu și față de aproapele, este întocmai ca o familie unde slăbește iubirea dintre soț și soție, și astfel legătura cea puternică se rupe, lăsând loc liber tuturor răutăților. Deaceia neîncetat strigau profeții: inima omului trebuie schimbată, launtru lui. „Nu legile, nu orânduiri omenești de economie națională, de sociologie, vor schimba viața omului. Acestea au fost, sunt și vor rămâne dezlegări de o clipă... De altă amar de vreme asteaptă lumea schimbare spre mai bine și văzând că nu mai vine acel bine schimbă și prefăce mereu când una când alta.”⁶⁾ Dibuind în jurul unui pom ale cărui frunze se ofilesc, ne mulțumim să tăiem când o cracă mai mică când o creangă mai mare, în timp ce boala îi roade mereu rădăcina.

Iată remediul ce ni-l dă Zaharia prorocul: „Acestea zice Domnul... faceți judecată dreaptă, fiți unii față de altul buni și milostivi... și nu gândiți rău în inimile voastre” (c. 8. v. 9), iar Ezechiel: „faceți vouă inimă nouă și duh nou și faceți toate poruncile mele (ale lui Dumnezeu) întoarceți-vă (la Biserică) și veți trăi”.

Însă pentru infiltrarea acestor principii superioare de viață, trebuie să i se dea locul cuvenit Bisericii — nu numai ca formă ci și ca fond — ca ea să-și poată îndeplini chemarea ce i se cere, mai ales în aceste vremuri de grea cumpănă prin care trece neamul nostru.

Și interesul Bisericii, și interesul statului e același, fericirea și mântuirea noastră! Căci altfel „unde nu zidește Domnul casa, acolo zidarii înzadar se osteneșc. (Ps. 128, 1.)

Isaia Suru

5. Iată ce scrie I. C. Delaturda pentru societatea noastră. În timpul campaniei (din 1916) un maior de stat major istorisea la popotă în fața a o mulțime de camarazi și doamne, cum își petrecea el viața în desfrâu când era sublocotenent, „ce chefuri îi trăgea”, cum rămânea în câteva zile „fără un franc”, cum tremura de frig și din cauza aceasta cum a deprins orodnanța ca să-și facă focul cu crucile pe cari le fura din cimitirul orașului, cum s'a băgat de seama acest fapt și cu câtă iscusință a știut el să se apere când a fost tras la răspundere. Aceste fapte erau pentru el o glorie a tineretelor sale și toți îl ascultau cu satisfacție.

6) I. Popescu-Măzărești. Curs de introd. T. V.

Mântuire.

„Că a venit Fiul Omului să mântuiască pe cel pierdut.” Mt. 18. 11.

Sfântul evangelist Matei, cunoscător al tainei mântuirii noastre, ne spune cu totul precis, care a fost scopul venirii lui Iisus, *Fiul Omului*, pe lume: mântuirea celui pierdut.

Neapărat că cei pierduți, asemănător cu cei rătăciți numai, au trebuință de o mână salvatoare, de o călăuză către căile îndreptării; cei drepti n'au lipsă de lege și celor sănătoși prisos lucru este doctorul. Dar pe vremea aceea, lumea întreagă se găsea într-o stare morbidă. Societatea omenească era ca un spital imens, în care fiecare bolnav este nemulțumit de sine și de locul său. Toți se osteneau căutând adevărul; toți se osteneau însă zadarnic, căci asemenea ingerilor trufași lumina minții li se întuneca și cădeau în adâncurile necunoștinții. Lumea întreagă pătimea ba pătimea și firea... „nu de voie ci pentru cel ce o a supus. (Rom. 8, 20).”

Efectul salutar pentru această omenire bolnavă al jertfei de pe Golgotha îl știe toată lumea, care de două mii de ani se împărtășește din fructele ei.

Mântuitorul Christos restabili pacea inițială în lume; i-a dăruit acesteia echilibru etern, descoperindu-i adevărul. Fața lumii antice s'a schimbat în mod uimitor. „Ivirea creștinismului a însemnat pentru lumea greco-romană o complectă schimbare a întregii lor concepții sociale, o adevărată răsturnare a valorilor sufletești existente în societatea de atunci.”¹⁾ După filozoful Paulsen convertirea la creștinism a lumii antice, este cea mai mare revoluțiune din câte a cunoscut continentul nostru.

Venind în lume Dumnezeu însuși, *incarnându-se*, El a dat omului formula tericirii sale pământestii și a celei eterne, în chipul omului coborîndu-se între oameni, a adus și a stabilit definitivele sale legături cu împărăția cerului..

Invățătura Mântuitorului n'a fost teologie sau filosofie complicată, dimpotrivă ea e lăconică, simplă și pe înțelesul tuturor; *porunca iubirii lui Dumnezeu și a iubirii aproapelui este toată legea și proorocia.*

Pe lângă credință și nădejde, iubirea ne unește mai mult cu Dumnezeu; iață iubirea se afirmă și confirmă prin fapte!!

După moartea și Învierea cea din ziua a treia, Mântuitorul concrezu propovăduirea cuvântului său divin Sfinților Săi Apostoli, cari împreună cu credincioșii Săi formau Biserica Sa.

1) Șerban Ionescu : Morala antică și morala creștină.

Depozitarea învățăturilor lui Iisus, Biserica a căutat să ducă la sfârșit legatul încredințat mai pe urmă ei de dumnezeescul său mire.

Opera mântuitoare a Bisericii continuă în lume deodată cu răscumpărarea săvârșită pe Cruce. În lungul său drum aceasta cunoaște momente de înălțare și momente de decădere. În genere aceste fluctuații se datoresc diferitelor împrejurări sociale inerente oricărei instituții compuse din oameni; Biserica n'a încetat însă niciodată să aibe în vedere postulatele sale — conforme caracterului său divin — și să elupte biruința lor.

Organele de instrumentare divină ale Bisericii sunt preoții.

Aceștia mijlocesc între Biserică și credinciosul curățit de păcate, coborîrea harului lui Dumnezeu; aceștia au darul, să nu zică taina apropierii credincioșilor de biserică, pentru a face dintr'ânșii membrii luminați, buni și convinși de menirea lor. Imens este rolul preotului în Biserica lui Christos! Fazele de culminare a acestuia sunt rezultatul unei superioare comportări a preoției față de Biserică, iar eclipsările din trecutul ei sunt tot atâtea păcate ce ea ispășește din vina organelor sale...

N'am găsit o mai frumoasă și grăitoare caracterizare a preotului ca cea făcută de triumvirul blăjan protopopol Petru Maior. Iată ce zice el în Prop. 31 despre *puterea preotului creștin*:

„Inchipuiți-vă un ticălos fecior, pe care într'un câmp, pe la miezul nopții l-au rănit protivnicii lui cu rană de moarte. Cade ticălosul la pământ și întorcând ochii și într'o parte și într'alta, nu vede pe nimeni; strigă și nimeni nu-l aude; umblă să se ridice și iară cade. I se scurge sângele și aducându-și aminte ticălosul de păcatele, întru care a petrecut până acum, se uită sus către cer, vede dreptatea lui Dumnezeu ridicată asupra lui; înlăuntrul lui, conștiința nedumerită, care îl muștră; dedesuptul lui vede iadul deschis care îl așteaptă: de unde spăimântat, nădușit și tremurând nu știe ce să facă, să se mântue de osândă. Să zicem că trec pe acolo toți împărații pământului: toți aceștia nu au atâta putere, cât să-i rupă lanțurile, cu care este legat sufletul lui. Ba să treacă toți sfinții, oricâți sunt astăzi în cer: nici unul nu-l poate deslega. Vie acolo toți îngerii, arhanghelii, scaunele, domniile, începătoriile, puterile, stăpâniile, cheruvimii și serafimii, pot drept să se roage pentru dânsul, ca să se deslege, iară ei a-l deslega nu pot. Intoarcă-se către patriarhi, către prooroci, către pustnici, către mucenici, către cei întru feciorie; patriarhii cu credința lor, proorocii cu știința lor, pustnicii cu canonirea lor, mucenicii

cu sângele lor, cei întru feciorie cu curăția lor, pot ei drept să se roage, ca să se deslege, iară a-l deslega nu pot. Ce e mai mult?”

„De va năzui însaș maica lui Dumnezeu, măcar că ea este foarte puternică stăpână, poate drept să se roage pentru dânsul, ca să fie deslegat, iară a-l deslega nici ea nu poate. Întru această mare strâmtorare, necaz și nădușală fiind ticălosul acela tânăr, se întâmplă de trece pe acolo un preot, aude vactē, aleargă acolo, vede pe fecior în stare de moarte, și aproape să-i iese sufletul; îl îmbărbătează spre căință, îi dă nădejde bună, se ispoveduește tânărul cu inimă înfrântă, îl deslegă preotul. Și iată îndată căzute lanțurile păcatelor celor mai tari decât diamantul, de pe ticălosul acela. Dreptatea lui Dumnezeu bagă sabia în teacă și se dumerește; fug diavoli batjocoriți, se stinge vâpaia cea nesățioasă și vecinică a iadului, și iadul este silit a-și închide gura, cerul tot dănțuește de bucurie.“

„Aceasta este, fraților, puterea preotului celui creștinesc“.

(Urmează).

ȘTIRI

Locale.

Societatea femeilor ort. din Loc a început odată cu intrarea în Postul Nașterii Domnului, seria șezătorilor religioase. Cea dintâiu șezătoare de acest fel s'a ținut în Duminica întâia din Post. Cu acest prilej Păr.-profesor *Gheorghe Noaghea* a interpretat evangelia Duminicii, *cu bogatul căruia i-a rodit țarina...* (Luca XII, 16—21). Combătând goana escesivă după bogății, conferențiarul a scos la suprafață indeosebi păcatul lăcomiei și neajunsurile ce decurg din acesta. Ilustrată cu povestiri ușoare, conferența a fost ascultată cu viu interes.

Joi la serbătorea *Intrării în Biserică* a conferențiat dl profesor de teologie, diaconul *Ion David* despre *Problemele sociale în Sfânta Scriptură*. Valoarea Sfintei Scripturi e universală, problemele de orice natură află bogat izvor de viață întrânsa. Toțaș și problemele sociale. Sfânta Scriptură îmbrățișează deopotrivă interesele morale ale *individului* ca și ale *societății*. Sociologia modernă e imbibată de pozitivism, acesta e păcatul: se neglijează depozitul sacru al cuvântului lui Dumnezeu, Sfânta Scriptură, care dă cea mai fericită deslegare tuturor problemelor și, în consecință, ar da-o și *celor sociologice!*

Atât la șezătorea de Duminică, cât și la cea de Joi, ecteniile au fost date de Corul Catedral, care a ținut să-și dea prețiosul concurs amintitei societăți de propagandă creștină. Pe lângă ectenii, Corul Catedral a ținut să încheie șezătorile cu câte o potrivită bucată corală.

Predicator baptist revenit la legea străbună.

Predicatorul baptist *Coriolan Todor* din Dognecea, care a fost avut nefericirea să fie întemeietorul acestei secte în comuna montană Dognecea, a revenit zilele acestea la sânul Bisericii sale străbune. Reîntoarcerea s'a făcut după o rătăcire continuă de cinci ani de zile în mrejele sectanților baptiști.

† **Nicolae Bihoi** vrednicul nostru preot din Bózovicu și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului, Miercuri în 20 Noemvrie a. c. Un atac de inimă, de care suferea de îndelungată vreme — a pus capăt unei vieți de abia 58 ani, a unui blând și bun păstor de suflete. Astăzi, toți câți l-au cunoscut și văzut numai pe preotul blajin cu chip de adevărat apostol care a fost părintele Nicolae Bihoiu, îl deplâng împreună cu turma cea din frunțașă comună Bozovici, văduvită iarăși.

Odihnească în pace, împreună cu Dreptii Tăi Doamne!

† **Ioan Lințiu** locotinent în rezervă, fost exactor consistorial timp de 22 de ani, a adormit în Domnul, Dumineca trecută, în vârstă de 74 de ani. Inmormântarea s'a făcut în cimitirul ort. rom. din Timișoara, unde răposatul a murit și unde îl deplâng mai din aproape ficele sale.

Dumnezeu să-l ierte!

Donațiune. Domnul Isidor Tătariu director de bancă a donat o candelă pentru Capela dela „Peatrascrisă” și 100 lei pentru ulei de ars. Bunul Dumnezeu să-i ajute. I. Pepa parohul Armenișului,

Inaugurarea „Casei naționale din Foeni.”

Castelul Mocsonyeștilor zidit de ilustra familie încă cu un secol și ceva mai înainte, deși trecut prin mâini străine de legea noastră timp de aproape jumătate de secol, totuși e destul de frumos și astăzi când în urma faptului, că prin multe decenii a palpat într'ansul calde inimi creștinești și românești, bunul Dumnezeu a învrednicit pe harnicii conducători ai comunei Foeni să-l poată cumpăra și să-l destineze pentru prosperarea în cultură a neamului nostru. Pe lângă frumoasa bisericuță care nu de mult a fost îngrădită și pictată; iar mai pe urmă sfințită de P. S. Sa Arhiereul Filaret Musta, și pe lângă mărețul „Mausoleu familiar” în care zac ca niște scumpe relicvii rămășițele marilor înaintași ale căror suflete ca niște sentinelle stau la granița de Vest a scumpelor noastre țări visate de dânsii, — locuitorii din Foeni au deci și casa lor națională. Pe frontispiciul mărețului castel din fața bisericii se poate citi cu litere mari: „Casa de Educație națională Antoniu Mocsony de Foeni,” ca o expresie concretă a adevărului, că prin cultură progresând neamul nostru va fi stăpân pentru totdeauna pe glia udată cu lacrimi, sudoare și de sângele vărsat de moșii și strămoșii noștri. Această casă națională s'a inaugurat în 8 Novembre a. c. pe lângă un deosebit fast, fiind prezenți reprezentanții tuturor autorităților. Sfințirea apei și a casei naționale a săvârșit-o preotul-profesor și asesor consistorial Filip Pop, care a ținut o cuvântare ocazională, căreia i-a urmat răspunsul adresat către întreg poporul al Dlui Dr. Gheorghe Dobrin în calitate de reprezentant al descendenților ilustrelor familii. Casa națională din Foeni să contribuie la luminarea credincioșilor noștri din această comună și jur străbătând lumina ei departe, la frații noștri dornici de cultură românească. Romulus Pop cand. de preot.

Vizitațiunea canonică urmează în Nrul viitor.

BIBLIOGRAFIE

„Magii dela răsărit, cântece și cuvinte pentru copiii cari umblă cu steaua” este titlul unei cărți chemate să reformeze frumoasa datină, ce o reprezintă copilașii noștri pe timpul sărbătorilor Crăciunului. Cărțica e compusă pe baza Sfinței Scripturi și a tradițiilor bisericii noastre. Cuprinde — pe lângă indicațiuni despre numărul copiilor, cari umblă la numitele sărbători cu steaua, viclăemul, craii, etc., despre îmbrăcăminte și mișcările acestora și melodiile cântărilor — orațiile sau discursul lui Irod cu Craii și nouă cântece de stea: două luate din cărțile noastre bisericesti și șapte alcătuite după vechile cântări de stea. Întreaga dramă ține exact șirul cronologic al întâmplărilor ce au avut loc la nașterea Mântuitorului. Reprezentațiunea, întocmită astfel eliminează anacronismele și neexactitățile, fie istorice fie dogmatice, și de multe ori necuvintele, ce obvin în textele uzitate. Nu putem recomanda îndestul această cărțică în locul textelor de orațiuni și cântece de stea apărute până încuma. Cartea e tipărită și se află de vânzare la *Librăria Diecezană din Caransebeș*, și costă — cu tot cu portul postal — trei lei.

Red.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de capelan, cu drept de succesiune, pe lângă parohul George Băiș la parohia de clasa II din Iabuca, protopresbiteratul Vârșeșului, se escrie concurs, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”

Emolumente:

1. Una a treia parte din sesiunea parohială, anume:
 - a) din parcela „Dos” 7 jug. arător și 1 jug. pădure
 - b) din parcela „Camariste” 5 jug. arător.
2. Jumătate din venitele ștolare în parohia materă și filia Mesici.

De locuință se va îngriji alesul capelan și este deobligat a suporta sarcinile publice împreunate cu realitățile ce formează dotația sa de capelan.

Recurenții își vor înainta cererea de concurs adjusată cu documentele prescrise Prea On. Oficiu Protopresbiteral în Vârșeș adresate comitetului parohial în Iabuca, și cu prealabila încuviințare a protopresbiterului concerninte se vor prezenta în vre-o Duminecă ori sărbătoare în sfânta biserică.

Iabuca, din ședința comitetului parohial ținută la 5 Ianuarie 1929.

Petru Novac
președinte.

3-3

George Băiș
notar.

În conțelegere cu mine: *Traian Oprea*, protopresbiter.

Licitațiune minuendă.

Pe baza încuviințării Venerabilului Consiliu eparhial ddo 15 Noemvrie 1929 No. 5836 E comuna bisericească ort. rom. din Goleți protopresbiteratul Caransebeșului dă în întreprindere pe ceața licitațiunei publice legarea în fier a locașului bisericii care lucrare trebuie făcută încă în anul acesta, — ear celealalte luc-

rări de zidărie, tâmplărie, măsurie ș. a. se vor efectua în primăvara anului 1930, cari lucrări s'au evaluat la suma de 162.840 lei amăsurat planului și devizelor ce se pot vedea în fiecare zi la oficiul parohial din Bucovina, (gara din Valișoara) protopresbiteratul Caransebeșului.

Comuna bisericească își rezervă dreptul de a da aceste lucrări acelor întreprinzători — fără considerare la rezultatul licitațiilor, — în care va avea mai multă încredere.

Diurne sau spese de călătorie nu se acordă nimănui.

Spesele încopciate cu eșirea la fața locului, facearea planului și devizelor în suma de 2000 lei cad în sarcina întreprinzătorului tot asemenea și spesele cu facearea contractului și timbre.

Cei-ce doresc a întreprinde aceste lucrări vor depune vadiul de 10% în bani gata sau în hârtii de valoare.

Licitațiunea se va ținea Duminică în 8 Decembrie 1929 la ora 12 a. m. în sfânta biserică din Goleți.

Contractul devine obligator pentru întreprinzător îndată după subscriere, dar pentru comuna bisericească numai după aprobarea din partea Venerabilului Consiliu eparhial.

Goleți în 19 Noembrie 1929.

pentru consiliul parohial
Pantelimon Domil
paroh. presid. cons paroh.

Licitațiune minuendă.

Pe baza devizului de spese aprobat da Venerabilul Consiliu eparhial ddo 8 Maiu a. c. No. 830 B. ex 1829 și pe baza hotărârilor consiliului și adunării parohiale ținute în 28 Iulie și 4 August a. c. pentru demolarea bisericii vechi ort. rom. din Șipet, Buziaș, se publică licitațiune minuendă în „Foia Diecezană” pe ziua de 8 Decembrie 1929 după amiază la orele 3 în localul școlii confesionale ort. române din Șipet.

Prețul de strigare este 27.000 Lei.

Celelalte condițiuni se pot vedea zilnic în biroul oficiului parohial.

Comuna bisericească nu rebonifică concurenților nici diurne, nici spese de călătorie și nici altfel de spese și și-a rezervat dreptul să dea lucrările acelu întreprinzător, în care va avea mai multă încredere.

Șipet, din ședința consiliului parohial ținută la 10 Noembrie 1929.

Nicolae Stoia m. p. **Nicolae Zâmcea** m. p.
președinte. 1—2 notar.

Anunț.

Societatea generală de asigurare „Dacia-România” aduce la cunoștința generală că însărcinarea dată D-lui Samoil Szabo din Caransebeș, ca agent al ei, prin procura No. 4046 J. autenticată de Trib. Ilfov Secția de Notariat la No. 19505/1929 a încetat pe ziua de 6 Noembrie 1929, dela care dată nu mai este îndreptățit nici D-sa nici împuterniciții D-sale, a mai lucra în numele Societății sau să încaseze pentru ea vre'o sumă de bani.

„Dacia-România”
Societate generală de asigurare.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 518 Port. 1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma deciziei Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 156/1929 efectuându-se execuțiunea la 2 Iulie 1929 în favorul următoarei Prima Cassă de răstare din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle domiciliat în Caransebeș pentru suma de 10.000 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedeștruate cari s'au prețuit în 19.000 Lei — bani și anume: doi junci roșii, 30 oi albe, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 5859/1929 G. pentru încasarea creanței de 10.000 Lei — bani capital cu 12% interese din 25 Noembrie 1928 și spesele de 2994 Lei 50 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 30 Noembrie 1929 la orele 9 a. m. în comuna Bogoița la locuința urmăriților și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX. din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 30 Octombrie 1928.

Portărel, **M. Guran.**

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. 521 Port. 1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma deciziei Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 843/1929 efectuându-se execuțiunea la 2 Iulie 1929 în favorul următorului Iosif Dragulescu din Plugova reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle domiciliat în Caransebeș pentru suma de 8000 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedeștruate cari s'au prețuit în 8000 Lei — bani și anume: 20 (douăzeci) oi se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 5861/1929 G. pentru încasarea creanței de 8000 Lei — bani capital cu 12% interese din 1 Februarie 1929 și spesele de 3029 Lei 50 bani staverite până în prezent se fixează termenul de licitație pe ziua de 30 Noembrie 1929 la orele 3 p. m. în comuna Valeabolvășnița la locuința urmăriților și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX. din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 30 Octomvrie 1929.

Portărel, **M. Guran.**

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. 406 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma deciziei Judecătorei mixte din Lugoj de sub Nr. 4524/1927 efectuându-se execuțiunea la 12 Iulie 1927 în favorul următoarei Firme A. Deutsch din Lugoj reprez. prin avocatul Dr. Maurițiu Deutsch din Lugoj substituit prin avocatul Dr. Ernest Roth din Caransebeș pentru suma de 21.636 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedeștruate cari s'au prețuit în 26.000 Lei — bani și anume: una vacă, una mașină de cusut

pentru cizmar, cinci oi, două covoare de lână colorată, una clae de fân, una cocle cu osii de fier nouă culoare verde se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 4030/1927 G. pentru încasarea creanței de 21.636 Lei — bani capital cu 12% interese din 24 Aprilie 1927 și speșele de 4392 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 29 Noembrie 1929 la orele 3 p. m. în comuna Rueni la locuința urmăritului și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu aceia observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX. din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 30 Octombrie 1929.

Portărel: M. Guran.

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. 586 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma deciziei Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 5960/1927 efectuându-se execuțiunea la 11 Iulie 1928 în favorul următorului Afion Novac din Marga reprez. prin avocatul Dr. Iacob Déri domiciliat în Caransebeș pentru suma de 4094 Lei — bani capital și acces. mobilele sequestrate și suprasequestrate cari s'au prețuit în 8500 Lei — bani și anume: doi cai, una cocle uzată cu osii de lemn se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 4325/1928 G. pentru încasarea creanței de 4094 Lei — bani capital cu 10% interese și speșele de 2053 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 25 Noembrie 1929 la orele 3 p. m. în comuna Marga la locuința urmăritei și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 30 Octombrie 1929.

Portărel, M. Guran.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 496 Port. 1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din Legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma deciziei Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 1286/1929 efectuându-se execuțiunea la 1 Iulie 1929 în favorul următoarei Firme „Frații Moraveși” din Timișoara reprez. prin avocatul Dr. Arthur Weiss din Timișoara subst. prin Dr. Iacob Déri avocat în Caransebeș pentru suma de 1701 Lei — bani capital și acces. mobilele sequestrate și suprasequestrate cari s'au prețuit în 5000 Lei — bani și anume: un ceas de buzunar de aur marca „Waitan” se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 5848/1929 G. pentru încasarea creanței de 1701 Lei — bani capital cu 12% interese din 27 Februarie 1928 și speșele de 914 Lei 50 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 25 Noembrie 1929 la orele 11 a. m. în comuna Ferdinand la locuința urmăritului și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza

art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX. din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 30 Octombrie 1929.

Portărel M. Guran.

Corpul portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. 567 bis Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma deciziei Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 5961/1927 efectuându-se execuțiunea la 11 Iulie 1928 în favorul următorului Afion Novac din Marga reprez. prin avocatul Dr. Iacob Déri domiciliat în Caransebeș pentru suma de 2800 Lei — bani capital și acces. mobilele secestrate și suprasecestrate cari s'au prețuit în 6000 Lei — bani și anume: doi cai unul roșu și unul negru se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 4351/1928 G. pentru încasarea creanței de 2800 Lei — bani capital cu 10% interese din 1 Ianuarie 1927 și speșele de 1353 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 25 Noembrie 1929 la orele 4 p. m. în comuna Marga la locuința urmăriților și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 30 Octombrie 1929.

Portărel: M. Guran.

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. 519 Port. 1929

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma deciziei Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 151/1929 efectuându-se execuțiunea la 2 Iulie 1929 în favorul următoarei Prima cassă de păstrare din Caransebeș reprez. prin adv. Dr. Ernest Halle domiciliat în Caransebeș pentru suma de 10 000 Lei — bani capital și acces. mobilele sequestrate și suprasequestrate cari s'au prețuit în 6400 Lei — bani și anume: 16 (șasesprezece) oi se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 5860/1929 G. pentru încasarea creanței de 10.000 Lei — bani capital cu 12% interese din 25 Noembrie 1928 și speșele de 3090 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 30 Noembrie 1929 la orele 10 a. m. în comuna Bogolțin la locuința urmăritului și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 30 Octombrie 1929.

Portărel, M. Guran.